

Република Србија
УПРАВНИ СУД
III-26 У. 7278/11
29.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Душанке Марјановић, чланова већа, са судијским помоћником мр Весном Чогурић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца - Град Београд, кога заступа Градски јавни правобранилац, Београд, Тиршова број 3, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 07 број 463-02-00648/2009 од 09.05.2011. године, са заинтересованим лицем А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., кога заступа Вера Чабаркапа, адвокат из Београда, Ул. Обилићев венац бр. 1, у предмету грађевинском, након усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.05.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем туженог органа 07 број 463-02-00648/2009 од 09.05.2011. године, у поступку по жалби Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д., као правних претходника заинтересованог лица, поништава се решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Градске општине Савски венац број 46-342/2004-IV-01 од 21.09.2009. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак по примедбама изнетим у образложењу оспореног решења. Првостепеним решењем у ставу првом диспозитива решења, оглашава се ништавим

решење Одељења за комунално-стамбене, имовинско-правне и грађевинске послове број 46-297/2000 од 26.09.2000. године, којим је образована грађевинска парцела ... КО ... која се формира од кат.парцеле ... (стари премер ...) у површини од 1.441 м², кат.парцела ... (стари премер ...) у површини од 933 м² и кат.парцела ... (стари премер ...) у површини од 256 м² све КОБ-7 у корист земљишно-књижних сукорисника Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д. из ..., у складу са Регулационим планом просторне целине "Дедиње" укупне површине од 2.630 м² а у ставу другом диспозитива првостепеног решења, оглашава се ништавим решење Одељења за комунално-стамбене и имовинско-правне и грађевинске послове број 46-265/2001 од 12.10.2001. године, којим је признато прече право градње Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д. из ... и дато на трајно коришћење неизграђено градско грађевинско земљиште на грађевинској парцели ... КО ..., која се састоји од кат.парцеле ... КОБ-7 укупне површине 2.630 м², ради изградње породичног стамбеног објекта у складу са Регулационим планом просторне целине "Дедиње" ("Службени лист града Београда", бр. 1/2000) и урбанистичком дозволом која ће бити издата у складу са наведеним Регулационим планом.

У тужби, законски заступник тужиоца оспорава законитост решења туженог органа налазећи да је оно донето уз повреду одредаба Закона о општем управном поступку. Наиме, другостепени орган је у образложењу другостепеног решења навео да је решењем којим се поништавају решења наведена у изреци другостепеног решења, повређен закон на штету жалилаца, јер се наведена првостепена решења осим на Б.Б. преминулог дана 01.04.1999. године и Г.Г. преминулог дана 05.12.2005. године по навођењу туженог, односе и на друге странке у поступку а то су В.В. и Д.Д., као и да је погрешан закључак првостепеног органа да се у конкретном случају ради о ствари која је везана искључиво за личност умрле странке јер право прече градње представља имовинско право које се не гаси смрћу титулара тог права него прелази на његове законске наследнике. Овакав став другостепеног органа је апсолутно неприхватљив и нелогичан имајући у виду да су подносиоци захтева за формирање грађевинске парцеле којима је и признато право прече градње – јединствени учесници у поступку, те се одлука надлежног органа којом се одлучује о њиховим правима и обавезама, мора донети за све на исти начин, а не појединачно. Истиче да је доношењем решења којим се признаје право прече градње, поред осталих лица, и лицима која су преминула – Б.Б. и Г.Г., учињена повреда управног поступка због неиспуњења процесних услова, те је услед грубе повреде процесног права – погрешно примењено и материјално право. Тужилац такође напомиње да се у образложењу оспореног решења наводи да је Г.Г. преминуо 05.12.2005. године, иако је тужилац у управном поступку доставио извод из

матичне књиге умрлих из којег произилази да је дан смрти за Г.Г. 05.10.2001. године. Надлежни орган је био у обавези да по службеној дужности води рачуна да ли у тренутку доношења решења којим се признају права и обавезе неким лицима, та лица и егзистирају као странке у поступку односно да у супротном прекине поступак до окончања оставине иза преминулих, те је донето решење ништаво у смислу одредбе члана 257. став 3. Закона о општем управном поступку. Тужилац такође истиче да се право прече градње, као имовинско право, може пренети на наследнике лица која су преминула али само уколико су та лица преминула након доношења таквог решења а не уколико су преминула пре његовог доношења. Такође се у разлозима оспореног решења другостепеног органа наводи да су сва заинтересована лица, била заступана од стране адвоката Вере Чабаркапе по пуномоћју које је адвокат Којадиновић Гордана из Београда у целости пренела и које је оверено пред Другим општинским судом у Београду, а којим су је подносиоци жалбе овластили да их заступа у управном поступку. Из доказа у списима предмета може се закључити да је пуномоћје које је адвокат Чабаркапа Вера приложила – у суштини заменичко и служи за предузимање појединих правних радњи а не за заступање у целини и морало би да буде потврђено од стране властодаваца након непрекидног дугог низа година од када је издато. Уколико су лица која су преминула у току поступка, заиста овластила адвоката, он је био у обавези да обавести надлежни орган о смрти својих властодаваца јер би у том случају дошло до прекида поступка до окончања оставине иза покојних, имајући у виду да је пуномоћје једна врста уговора који настаје између властодавца и пуномоћника, па је логично да пуномоћје престаје смрћу једне од страна у таквом уговорноправном односу. Неспорно је да пуномоћје не престаје аутоматски смрћу странке, већ пуномоћник може у име свог властодавца да предузима само оне правне радње у којима би постојала могућност настанка штете за преминулог властодавца, али и у том случају је потребно да се такво пуномоћје оснажи од стране наследника властодавца. Са свих наведених разлога законски заступник тужиоца предлаже да суд уважи ову тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

У одговору на тужбу, адвокат Вера Чабаркапа, истакла је да је неоснован закључак тужиоца да Б.Б. и Г.Г. нису могли да буду странке у управном поступку образовања грађевинске парцеле и признавања пречег права градње. Ово тим пре што су првостепеним решењима бр.46-297/2000 од 26.09.2000. године и бр.46-265/2001 од 12.10.2001. године,

утврђена одређена права и обавезе и В.В. и Д.Д. из ... који су неспорно имали страначку способност и активну легитимацију у моменту доношења наведених решења. Указала је на одредбе чл. 39., чл. 44. ст. 2., чл. 47. ст. 2. и чл. 51. ст. 2. Закона о општем управном поступку. Из наведених законских одредби произилази да се у случају смрти странке поступак може обуставити али само у случају ако се према природи ствари поступак не може наставити као и то да пуномоћје не престаје смрћу странке него да пуномоћник може да заступа странку у поступку све до момента опозива пуномоћја од стране законских наследника умрле странке. У конкретном случају адвокату Вери Чабаркапи из Београда пуномоћје у наведеним управним поступцима, које је добила од адвоката Којадиновић Гордане, није опозвано те је она овлашћена да предузима радње у поступку у границама датог пуномоћја. Тужилац у тужби не наводи разлоге због којих сматра да се првостепено решење од 26.09.2000. године и првостепено решење од 12.10.2001. године, не могу извршити. Посебно се истиче да је тужилац обавештен поднеском од 22.06.2007. године, да су сукорисници наведене катастарске парцеле спремни да исплате накнаду Граду Београду као ранијем кориснику, по тржишним условима. Међутим, како Град Београд као тужилац није одредио цену нити је заинтересованим лицима доставио обавештење или позив да уплате ту накнаду, то накнада до данас није уплаћена из тих разлога те је неоснован навод тужиоца да је првостепено решење неизвршиво. Пуномоћник заинтересованог лица истиче да је на спорној грађевинској парцели изграђен објект – породична стамбена зграда чија је вредност вишеструко већа од вредности земљишта, па би уважавањем тужбе дошло до повреде начела из одредби члана 6. и члана 13. Закона о општем управном поступку а то су начело о заштити права грађана и начело правноснажности решења. Није без значаја ни чињеница да су заинтересована лица отуђила непокретност трећем лицу и да су регулисала имовинско-правне односе са тим лицем. Са свих наведених разлога, пуномоћник заинтересованог лица предлаже да Управни суд тужбу одбије као неосновану.

Уз одговор на тужбу, пуномоћник Вера Чабаркапа је доставила суду пуномоћје за А.А., као и уговор о продаји непокретности оверен пред Четвртим општинским судом у Београду Ов ... од 03.03.1999. године, којим Б.Б., В.В. и Г.Г. Продају А.А. део грађевинског објекта у изградњи на кат.парц.бр. ... КО ..., уписан у ЗКУЛ ..., као и уговор о продаји непокретности Ов ... од 03.03.1999. године, којим продавац Д.Д. из ... продаје А.А. део грађевинског објекта у изградњи на кат.парц.бр. ... КО ..., уписан у ЗКУЛ Поднеском од 07.04.2014. године, пуномоћник Вера Чабаркапа, истакла је да је у својим ранијим поднесцима суду, као заинтересована лица у овом предмету означавала Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д.,

али да је једино заинтересовано лице у овом поступку А.А., који је од напред наведених лица купио предметну непокретност у изградњи и који је својим средствима изградио објекат на кат.парц.бр. ... и ... КО ..., и да су решењем о грађевинској и употребној дозволи XXXI-10 бр.351.21-11640/2011 од 21.01.2013. године, одобрени А.А. изведени радови на изградњи стамбено-пословног објекта на кат.парц.бр. ... КО ..., као и употреба и коришћење тих изведених радова, као и да је решењем Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Београд 2, број 952-02-10001/10 од 25.07.2013. године извршен упис права својине на објекту у Улици ... бр. ..., на данас постојећој кат.парц.бр. ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., у корист ... из Стицањем права својине на предметном објекту, А.А. је једино заинтересовано лице у овом спору, будући да се правне последице пресуде Управног суда могу односити само, једино и искључиво на њега, као власника непокретности.

У речи на усменој расправи, законски заступник тужиоца је остао у свему при наводима из поднете тужбе, а пуномоћник заинтересованог лица је изјавила да остаје у свему при наводима из одговора на тужбу и из поднесака који су достављени суду, са предлогом да суд тужбу одбије, као неосновану.

Како је одредбом чл. 34. ст. 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд, дана 29.05.2014. године, одржао усмену јавну расправу, у присуству законског заступника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица и у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са чланом 38. истог Закона.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове правне ствари, као и изјава странака на одржаној усменој јавној расправи, нашао да тужба није основана.

Из списка управног поступка произлази да је, одлучујући по захтеву Градског јавног правобраниоца за оглашавање решења ништавим, првостепени орган својим решењем у ставу првом диспозитива решења, огласио ништавим решење Одељења за комунално-стамбене, имовинско-правне и грађевинске послове број 46-297/2000 од 26.09.2000. године, којим је образована грађевинска парцела ... КО ... која се формира од кат.парцеле ... (стари премер ...) у површини од 1.441 м², кат.парцела ... (стари премер ...) у површини од 933 м² и кат.парцела ... (стари премер ...) у површини од 256 м² све КОБ-7 у корист земљишно-

сукорисника Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д. из ..., у складу са Регулационим планом просторне целине "Дедиње" укупне површине од 2.630 м² а у ставу другом диспозитива првостепеног решења, огласио ништавим решење Одељења за комунално-стамбене и имовинско-правне и грађевинске послове број 46-265/2001 од 12.10.2001. године, којим је признато прече право градње Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д. из ... и дато на трајно коришћење неизграђено градско грађевинско земљиште на грађевинској парцели ... КО ..., која се састоји од кат.парцеле ... КОБ-7 укупне површине 2.630 м², ради изградње породичног стамбеног објекта у складу са Регулационим планом просторне целине "Дедиње" ("Службени лист града Београда", бр. 1/2000) и урбанистичком дозволом која ће бити издата у складу са наведеним Регулационим планом.

Према оцени суда, правилно у разлозима образложења оспореног решења, тужени наводи да се не могу прихватити разлози из образложења првостепеног решења да су испуњени услови из члана 257. став 3. Закона о општем управном поступку, да се наведена решења огласе ништавим, зато што гласе и на лица која су преминула пре њиховог доношења, па стога та решења није могуће извршити ни правно ни фактички. Тужени правилно закључује да је доношењем првостепеног решења од 21.09.2009. године, повређен закон на штету подносилаца жалбе јер је неспорно да се наведена решења поред преминулих Б.Б. и Г.Г., односе и на друге странке у поступку и то на В.В. и на Д.Д., као и да је погрешан закључак првостепеног органа да се ради у конкретном случају о ствари која је вазана искључиво за личност умрле странке јер прече право градње представља имовинско право и не гаси се смрћу титулара тога права већ прелази на његове законске наследнике. Стога је правилно тужени орган поништио првостепено решење и предмет вратио на поновно одлучивање првостепеном органу са налогом да првостепени орган у поновном поступку имајући у виду одредбу члана 44. став 2. Закона о општем управном поступку којом је прописано поступање првостепеног органа у случају наступања смрти странке, као и одредбу члана 51. став 2. истог Закона, којом је прописано да пуномоћје не престаје смрћу странке, као и имајући у виду све наведене чињенице, да поново испита да ли су се стекли услови за оглашавање ништавим наведених решења прописани одредбом члана 257. став 3. ЗУП-а и након тога да одлучи о основаности захтева Градског јавног правобраниоца за оглашавање ништавим наведених решења.

Суд је оценио да су неосновани сви наводи тужбе који се односе на законитост решења туженог органа у овом управном спору, а тужилац има могућност да учествује у поновном поступку пред првостепеним органом и да брани своја права и законом заштићене

интересе.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.05.2014. године, III-26 У. 7278/11

Записничар
мр Весна Чогурић, с.р.

Председник већа - судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК/ТП